HÁLAADÁSOK, DICSÉRETEK, MAGASZTALÁSOK

2017. november 19. – Sandersné dr. Kovács Erzsébet élőben elhangzott tanításának szövege belső használatra

A mai tanítás témája aktuális, hiszen a hálaadások napja van az Egyesült Államokban. Egy hatalmas nemzeti ünnep közelében vagyunk most, de még mielőtt ez tudatosult volna bennem, amikor azt kérdeztem: Uram, miről legyen ma szó? – a hálaadás jött a szívemre.

Miről kell ma hallanunk és beszélnünk? Hálaadások, dicséretek, dicsőítések, magasztalások, és onnan még egy lépéssel följebb, az imádatok! Ezeket a lépcsőfokokat szeretném ma veletek egy kicsit átgondolni, átbeszélni, hogy amikor ma hazamentek, nagyobb örömmel tudjatok az Úrnak hálákat adni, mindenkor, mindenekben mindenekért folyton folyvást és szüntelen!

Mert ha a hálaadást egyszer megérted a szíveden, onnantól kezdve megváltozik az életed. Bármi előtt állsz, a hálaadás átemel rajta. Egy olajban, ahol szinte észre sem veszed, az Úr átvitt rajta, átemelt rajta. Hozott hozzá egy könnyebbség olajat. Ugyanazok a megpróbáltatások esnek rajtunk – tanítja a Korinthusi levél –, mint a világban, úgyhogy nem kell kétségbe esni ilyenkor, amikor ezek előtt vagyunk. Tudnunk kell, hogy nekünk a könnyebbség olajában kimenekedés van, mert ismerjük azt, aki a szemét rajtunk tartja örökre, aki a trónon ül örökre. Aki örökkön örökké trónol és a szemét rajtad tartja, és azt mondja, hogy ne félj, Én megsegítelek! Az igazságom jobbjával támogatlak! Amikor ezt meghallod, akkor ösztönösen hála ébred a szíveden. Ugyanis ha az ember a Szent Szellem kijelentése által megérti azt, hogy mit végzett el értünk Jézus a kereszten, onnantól kezdve a szívében örök hála lesz.

A hálás szív az első lépés! Hogy az ember azt mondja, hogy olyan hálás vagyok a szívemben, ez az első lépés! Következő lépés, hogy ezt ki is fejezed és hálákat adsz, hálaáldozatokat szolgáltatsz. Bemutatod ezeket a hálákat a trón előtt. Nem elég azt mondani: Uram, hálás a szívem, ezt úgyis tudod! Ez a hála ott van a szívünkön, ez az első lépés. Azokat a hálákat ki kell fejezni a trón előtt. Hangot kell adni neki, meg kell, hogy érintse az Atya szívét, hogy te hálás vagy. Mert addig csak magadban hordozod, amíg nem közlöd Vele. A hálás szív kinyilvánítása, kifejezése a hálaadás szolgálata. Nagyon sok keresztény erről elfeledkezik. Ugyan hálás a szíve, tudja mit tett az Úr érte, de nem fejezi ki. Olyasmi ez, mint amikor a férj és a feleség nem kommunikálja, hogy mennyire szeretik egymást. Akkor az nincs kifejezve úgy, hogy a másiknak örömére lenne. Amíg el nem mondod, hogy mennyire szereted a másikat, ha nem fejezed ki, nem tudatod vele, hogy mit érzel iránta, akkor fennáll a veszélye, hogy elhidegül.

Ugyanígy van az Úrnál! A hálás szív kifejezése a hálaadásokban történik meg. Ez az első lépés, amit minden kereszténynek meg kell értenie. Az Úr már ezt megcselekedte, akkor azért már hála van a szívemen, és ezt a hálát ki kell fejeznem, mert az Úr ebben gyönyörködik. Ez egy áldozat, a hálaadások áldozata.

Amikor még nem látod azt, amit kértél, az megvan neked. Tudod, hogy megvannak a kéréseid a trón előtt, de még nem látod, hogy már abban járnál, akkor közölni kell az Úrral, hogy Uram, tudom, hogy az én kéréseim megvannak tenálad, ezért hálás a szívem, és ezeket a hálákat kifejezem neked hálaadásokban.

A magyar nyelv gyönyörű, mert kifejezi, hogy oda kell adni az Úrnak azt a hálát, ami a szíveden van. Oda kell szolgáltatni az Úrnak, oda kell tenni a trón elé. Az Úr szívét meg kell érintenie a szívedből jövő hálaadás! Ez a lényege. Oda kell tenni az oltárra a hálaadást akkor, amikor még nem látod az eredményt. Ez meg fogja érinteni, meg fogja indítani az Úr szívét. Nem marad közömbös az Úr, amikor ezt megteszed, mert ez egy hitcselekedet, hiszen amikor még nem látod, meg tudod köszönni úgy, mintha már meglenne. Tudod, hogy az Ő szava az igazság, és amikor megkérted, a kérésed ott van a trón előtt, az Úr dolgozik rajta, te pedig kifejezed a háládat, az megindítja a birodalmat. Megindítja az Úr szívét úgy, mint semmi hozzá hasonló a világon.

Ez egy kulcsfontosságú elem a keresztény életben, hogy győzedelmes és sikeres legyen. Sokszor hajlamosak vagyunk erről elfeledkezni, még én magam is – ez a prédikáció nekem is fog szólni. Kicsit félretesszük a hálaadást, aszerint járunk, amit látunk, és elégedetlenkedik a szívünk, hogy miért nem látjuk már azt, amiben hiszünk. Az Úr Szelleme – ha meghallod a hangját – azt fogja mondani: kezdjél hálákat áldozni az Atyának, mert megvan neked! Ha ezt megérted, akkor elindul egy olaj arra a helyzetre, és egy könnyebbség kezd jönni. A vigasztalás olaja! A megoldások olaja, az öröm olaja fog jönni! Hogy örömben tudsz végigmenni, amíg nem látod, ez a hit öröme! Nagyon meg fogja munkálni az életünket, ha egy kicsit a szívünkhöz engedjük, amit az Úr ma nekünk készített! Fogadjuk be ezeket az Igéket, és hadd munkálja meg a szívünket! Ámen!

Készen állunk-e erre? Dávid király nagy titka az volt, hogy ismerte a hálaadások erejét, a hálaadások hatalmas olaját, amit hozott az életére. Az Úrnak a gyönyörűséges győzedelmes olaját. Dávid zsoltárai szüntelen való hálaadásokkal vannak telve. Úgy írja:

> **ZSOLTÁROK 92,1.**
> **1. Jó dolog hálát adni az Úrnak, és dicséretet énekelni a Te nevednek, oh Felséges!**

Megismerte, hogy a hálaadás nem egy száraz dolog. Az ember, ha elkezdi a hálaadást, akkor az Úr beljebb viszi az Ő dicsőséges közegébe, a jelenlétébe, és a közelségét meg fogjuk tapasztalni jobban, mint enélkül. Azt mondja Dávid, hogy jó dolog hálát adni az Úrnak. Biztat minket, hogy nem egy üres cselekedet a hálaadás. Nem egy vallásos forma, hogy akkor most hálát adunk az Úrnak. Ez egy jó dolog, mert előrelendíti az életünket. Meg fogja hozni azt az olajat, ami szükséges. Még ha most nem is éreznénk, hogy szárazságban lenne az életünk, a hálaadás jót fog tenni nekünk, jót fog tenni az életünknek. Bízzál ebben: hálaadások, hálaadások! Dicséretet énekelni a Te nevednek, oh Felséges! A hálaadások nagyon közel, karöltve járnak a dicséretekkel, mert ahogy az embernek hálás a szíve, és elkezdi kifejezni ezt a hálát, előbb-utóbb dicsérni fogja az Urat. Azt fogja észrevenni, hogy dicséri az Urat. Ó, Uram, a Te neved mily hatalmas, hogy ezt megcselekedte! A Te neved mily felséges az egész földön!

Dicsérlek az égboltozaton, dicsérlek a föld színén, dicsérlek téged az élők gyülekezetében! Elkezded Őt egy dicsérettel illetni, amit nem tudnál megtenni, ha nem engednéd, hogy a hála utat törjön a szívedben.

Tehát a hálaadáshoz, a dicsérethez, ahhoz, hogy dicséreteket tudj énekelni Neki, szükséges a hálaadó szív, a hálaadással teljes szív. Engedjél hálákat a szívedben, és ne engedd, hogy az ördög elvegye a kedvedet attól, hogy hálaadó szentje legyél az Úrnak! Szüntelen hálákkal fogok áldozni, Uram! Ez az életedet előbbre fogja lendíteni, feljebb fogja emelni. Hatalmas közösségbe fog bevinni, olyan helyre, ahol eddig nem jártál. A hálaadások és dicséretek. Látod, amint elkezded dicsérni, fogod látni, hogy Ő Fenséges! Hogy Ő mindenek felett való, hogy magasan felette van annak, mint amivel te most küzdesz. Ő felette van, Ő Felséges, Ő hatalmas, Ő mindenható, Ő hűséges, az egekig ér a hűsége!

Egyszerűen, amikor elkezded ezt a dicséretfolyamot, a Szent Szellem még jobban láttatja majd veled, hogy miért is tudod még dicsérni az Urat, amit eddig nem is láttál meg talán. De most láttatja majd veled. Ez az Úr, akit te dicsérsz, ilyen magasan felemeltetett trónon ül. A leghatalmasabb helyen ül! Az Atya jobbjára magasztaltatva, és Ő méltó ezekre a dicséretekre és magasztalásokra egyedül! Szent Szellem fog hozni hozzá még kijelentést, miközben Őt dicséred és magasztalod. Ha elkezded, akkor a Szent Szellem beljebb fog vinni ebben a folyamban, és meg fogod tapasztalni, mennyire jó dolog a hálaadás, a dicséret! Örömöt gerjeszt a szíveden. Olyan örömöt, ami addig nem volt ott, mert nem gondolkodtál az Úr jóságán, sem azon, hogy Ő már erről gondot viselt és átsegített, és ez megvan neked. A hálaadások láttatni fogják ezt veled. Ezt meg fogjuk tapasztalni, ahogy a végére érünk ma, a szívünk jobban meg fogja érteni, és be fogjuk építeni a keresztény életünkbe még jobban, mint eddig valaha tettük. Ámen!

Ez előbbre visz minket.

ZSOLTÁROK 35,18.
18. Hálát adok neked a nagy gyülekezetben, az erős nép között dicsérlek téged.

Tudod, kinek a prófétikus szava ez? Jézus Krisztusé, aki több ezer évvel a keresztfa kínszenvedései előtt már kijelenteti a Zsoltárokban Dávid száján keresztül, hogy Uram, ahogy Te elrendelted, hálát adok neked a nagy gyülekezetben. Az Úr szemei látták a megváltás hatalmas termését, hogy óriási nagyra nő az a gyülekezet, az újonnan születettek serege. Hatalmas gyülekezet lesz! Erős nép lesz az, nem gyenge nép, akit én megszabadítok a váltságom által! Azt mondja, erős nép lesz, és az erős nép között dicsérlek téged. Maga az Úr Jézus Krisztus is dicséretekkel szolgált az Atyának, az Ő Istenének már az idők kezdetétől kezdve. Ő a mi jó példánk, Ő a mi elöljárónk. Ő mutatja, hogy hogyan lehet abban a dicsőségben járni, ahogy Ő járt: hálaadásokkal, és dicséretekkel, és a népet erős népnek látta minden megpróbáltatás ellenére. Az erős nép között dicsérlek téged! Be kell kapcsolódni abba a dicséretfolyamba, ahol Jézus dicséri az Atyát, mint Főpapunk. Ha oda be tudsz csatlakozni, az a folyam örökre vinni fogja az életedet, sodorja Isten akaratába, Isten teljességébe! Ezek Jézus prófétikus szavai. Ugyanígy a 22. zsoltárban Őt hallod, ahogy szól az Atyához.

ZSOLTÁROK 22,22-23.

22. Hadd hirdessem nevedet atyámfiainak, és dicsérjelek téged a gyülekezetben.

Tudod, kik az atyafiak? Te meg én, akit szerzett az Atyának Jézus. Akiket atyafiaknak nevez az Ige. Ez Jézus! Akinek az az elszánt szíve vágya, hogy a nagy nép között dicsérje Istent. Ha ez ennyire fontos, ha Jézusnak ez a szíve vágya, akkor nem tehetjük félre mi sem csak úgy a dicséreteket, a hálaadásokat, hogy a mi szívünkben ne foglaljon helyet. Ez ennyire fontos, hogy dicsérjelek Téged a gyülekezetben! Tudod, nem a szám szerinti nagyság a fontos, hanem a szellemben való hatalmi állás, ha meg tud állni a krisztusi hatalommal, és nincs erő, ami hatalmat venne felette, mert Jézusban uralkodik. Így folytatja:

23. Ti, akik félitek az Urat, dicsérjétek Őt! Jákób minden ivadékai dicsőítsétek Őt, és féljétek Őt Izrael minden magzata!

Tehát nem csak Jézus mondja, hogy dicsérlek Téged örökkön örökké. Meghív minket, hogy ti, akik félitek az Urat, ti, akik benne vagytok, dicsérjétek Őt! Ez egy meghívás. Dicsérni jöttem ma az Urat! Miért jöttél ma gyülekezetbe? Első helyen, hogy dicsérjem Őt! Azért jöttem, mert Ő méltó egyedül a dicséretre. Hoztam valamit a szívemben. Hoztam a szívemben hálákat, dicséreteket, és ahogy odaszánom magam, ezeket a Szent Szellem még följebb emeli, olajban, örömben és kiteljesedésben, áttörésekben, és láttatni fogja velem a megoldásokat, miközben Őt dicsérem. Ez egy élő közösséget hoz! Dicsérjétek Őt, ez egy meghívás! Szeretnéd-e ezt ma beteljesíteni jobban, mint eddig? Ha igen, tedd fel a kezed! Látod, Jézus meghívását fogod teljesíteni, dicsérjétek Őt!

A dicséretnek egy következő lépcsőfoka a dicsőítés, amikor fehérben áll a Szent Szellem, és jobban láttatja veled azt a helyet, ahol állsz szellemben. Valóban oda vagyunk helyezve, csak nem látjuk, mert eltakarják a hullámok, amik az élet hullámai, a háborgó tenger. Ha erre tekintünk, rögtön elfelejtünk a vízen járni, és elkezdünk süllyedni. De amikor a dicséreteknek odaszánjuk magunkat, akkor a Szellem feljebb emel bennünket, és dicsőítések lesznek belőle. A dicséretekből dicsőítések, ilyenkor jobban odaszánt szívvel folyik a dicsőítés. Amikor már kezdem csak az Urat látni, minden más szinte megszűnt, csak Őt látom, és dicsőítem Őt, teljes szívemből, akkor közelebb vagyok ahhoz az egységhez, amire az Úr vágyakozik. Akkor beemel a szentek szentjébe, és csak Ő létezik! Közelebb léptünk egy hajszállal. A Zsidó levél idézi Jézus szavait:

ZSIDÓ 2,12.

12. Mondván: Hirdetem a Te nevedet az én atyámfiainak, a gyülekezetben énekkel dicsőítelek téged.

Ez az Atya neve! Jézus mondja a János evangéliumban a főpapi imájában, hogy azért jöttem, hogy a Te nevedet megjelentsem nékik, és én megjelentettem a Te nevedet. És most őrizd meg őket a Te nevedben! Erről a névről beszél Jézus. Azt mondja: hirdetem a Te nevedet az én atyámfiainak, hogy tudja meg a Te néped, milyen hatalmas ez a név, a mennyei mindenható Atya neve! A gyülekezetben énekkel dicsőítelek téged. Ez megint Jézus Krisztus.

Képzeld el, amikor Jézus bejön a gyülekezetbe és elkezd énekelni velünk! Azon nyomban megváltozik a légkör, amikor Ő maga is becsatlakozik közénk.

Volt egy ilyen álmom. Dicsérők sorakoztak, egy nagy sportpályás alkalomra készültünk, szerveztük, izgatottan jöttünk-mentünk a pályán, és egyszer csak odatekintek a dicsérők közé, akik már hangolták a gitárt, készülődtek. Odatekintek, és ott állt közöttük Jézus! Nem akartam hinni a szememnek, jól látok? Ott állt közöttük Jézus, és énekelt velük. Az álomnak volt folytatása, de az most nem tartozik ide. A Jézus maga ott állt és dicsért velük, mert ez a szíve vágya, hogy Ő is dicsérje az Atyát, és becsatlakozzon ebbe a dicséretbe. A gyülekezetben énekkel dicsőítelek téged. Ha nem lenne ez fontos, akkor Jézus miért cselekedné? Ez jár az Atyának. Teljes odaszánással, kezeink felemelésével. A szívünk felemelésével. A szívünk odaszánásával. A teljes szerelmünk olajával. Ez jár Neki! Ő az egyetlen, aki méltó arra, hogy dicsérjük, dicsőítsük, magasztaljuk, és amikor az Atya szívét ez megérinti, akkor olyan olaj kezd folyni, ami addig nem volt jelen. Abban az olajban, abban a kenetben igazán megtörnek az igák, akkor jönnek a gyógyulások, akkor jönnek a szabadulások! Akkor jön az, hogy odaadja azt is, amit még nem kértél, magasan afölött, minthogy kérnéd vagy elgondolnád! Ehhez kell egy dicsőségkiáradás, egy dicsőségfelhő az életünkre.

ZSOLTÁROK 149,1.

1. Dicsérjétek az Urat! Énekeljetek az Úrnak új éneket; az Ő dicséretét a szentek gyülekezetében!

Ne szomorúságokban legyetek! Ne a bajaitokat sorolgassátok! Ne a nehézségeitekre tekintsetek! Van ugyan mire néznünk bőven nekünk is, másoknak is. De ezt mind most tegyétek félre, és dicsérjétek az Urat! Ez egy meghívás. Tegyétek félre a gondokat! Attól nem fog megoldódni, ha állandóan azon töprengünk, csak még inkább beleássuk magunkat. Helyette dicsérjétek az Urat, énekeljetek az Úrnak új éneket! Micsoda meghívás! Ne csak azt énekeljétek, amit tegnap énekeltetek! Az is dicsőséges volt, az is egy csodálatos szabadítás volt, de új helyzetek vannak! Az Úr hoz új szabadításokat, új éneket énekelj az Úrnak! Énekeld el azt a szabadítást az Úrnak! Az Ő dicsőségére lesz. Ezért mondja mindig a zsoltáros, hogy új éneket énekeljetek, mert az Úr megint meglátogatott téged egy hatalmas szabadítással. Hányszor mentette ki az életedet? Hányszor emelt ki a bajból? Új ének kell neki! Ezt is el kell neki énekelni, új ének jár neki a régiek mellett.

Vannak régi kedves énekek, és jönnek hozzá új énekek. Énekeljetek új éneket! Micsoda meghívás! Ez azt jelenti, hogy szabadon felszállhatsz a Szellem szárnyaira, és elkezdheted dicsérni Őt. Akkor is, ha hamisnak tartod a hangodat, ha azt mondod, a te hangod aztán olyan, hogy nem kimondottan a kórus élére való, nem baj! Kezdd el neki énekelni az új éneket, öröm lesz benne! Dicsőség lesz benne! A Szellem felkap a szárnyaira, és ki tudja még, hogy milyen hanggal fog végül megjutalmazni? Hány ilyen bizonyságot lehet hallani, hogy nem volt énekesi hangja, de elkezdett énekelni az Úrnak, és az olyan kedvesen csengő lett, olyan lágyan csengő és kenettel teljes lett, mert engedelmeskedett ennek a meghívásnak. Új éneket vár az Úr tőlünk! Új éneket! Az új próbákra új szabadítások jönnek, és új énekek jönnek ki a szívünkből és a szánkból. Ámen! A Jézus nevében! Ezeket most szólítsuk is a mennyből!

Még nagyon sok ének el van téve a Krisztus Testének, amit még nem énekelt el senki, és Ő fog hozni új jelenlétet, és új kenetet.

Mindaz, ami Istentől született, legyőzi a világot. Ezek az új énekek is kenettel teljesek, és ez a kenet legyőzte a világot, megtörte az igákat. Szólítjuk ezeket, vannak zsoltáros ajándék testvéreink, jöjjenek ezek az új énekek! Meg van írva, jönnie kell. Jönnie kell ezeknek az új énekeknek, és elvárással vagyunk, hogy ezek megindítanak valamit bennünk a szívünknek arról a mélységéről, amit az előző dal nem tudott megmozgatni. Az Úr elküldte ezt az új dalt, és az megmozgat minket abban a rejtekhelyben, ahol még nem tudott az Úr minket elérni. Ezzel az új dallal egy új kegyelem szállt le, és ez megmozgatja azt a rejtekhelyet a szívünkben. Nagyon fontos dolog. Elváró hittel leszünk, jönnek ezek az új énekek.

Nézd meg, újra hozza: az Ő dicséretét. Dicséretet hozzatok a szentek gyülekezetébe! A gyülekezeti hely egy olyan hely, ahol állandó, szüntelen, folytonos dicséreteknek kell felszállnia az Úrhoz. Mit gondoltok, miért kezdjük egy bő órás dicsérettel az elején? Hogy beleolvasszon minket a drága Szellem ebbe, mert az Atya szíve gyönyörködik abban, hogy végre egybeszerkesztve az egész gyülekezet együtt dicsőíti Őt. Ez egy olyan olajat hoz le, egy olyan jelenlétet, olyan mozdulásait a Szent Szellemnek, ami dicséret nélkül nem tudna megjelenni. Mert ez kedves az Atya szívének. Úgymond kedveskedünk Neki vele, jár neki, szolgálunk Neki vele. Mert ez a köteles része a gyülekezetnek, ahogy erre meghívást kaptunk. A szentek gyülekezetében dicséretek járnak Neki, és nem feledkezünk el róla, nem feledkezünk el az Úr jóságáról. Miközben ezt tesszük, ez búfelejtő, gondjainkat eltörlő erővel és kiáradással lesz az életünkre.

Az Úr semmi olyat nem kér tőlünk, ami minket ne előbbre vinne. Ezeket azért kéri, mert a mi javunkra lesz, ha ezeket megcselekedjük. Egyszerűen a szemünket leveszi a gondokról, és felemeli a hatalmas trónra, ahol Ő uralkodik örökkön örökké. Aki uralkodik örökkön örökké, az gondot visel rólad! Ezt fogod meglátni, miközben dicséred és magasztalod Őt, hogy gondot visel rólad! Eddig se hagyott el örök hűségéből, és eztán pedig még magasabbra fog emelni az Ő nagy szerelméből! Megcselekszi! Tudjátok-e azt, hogy hogyan ment ez végbe? Hogy Ádámban elveszetté lettünk, és elszakadtunk Isten szívétől, a közösségtől, és először Istennek vissza kellett emelnie az embert Jézus Krisztusban. Ahogy írja az 1Korinthusban, hogy Jézus Krisztust bölcsességül tette nekünk, megigazulásul, szentségül, váltságul adta nekünk, hogy visszaszerezhessen minket. A megigazultság helyére emelt vissza minket Jézusban. Mikor erre a helyre fölemelt, akkor ott kér valamit tőlünk. Ezt el fogom nektek olvasni a Szentírás szerint. Miután Jézus Krisztust adta nekünk, valóban az Ő megigazultságában járjunk. Jézus Krisztust bölcsességgé, megigazultsággá tette. Utána minket is tett valami csodálatos helyre. Halljátok ezt meg.

> **1PÉTER 2,5. 9.**
> **5. Ti magatok is, mint élő kövek épüljetek fel szellemi házzá, szent papsággá, hogy szellemi áldozatokkal áldozzatok, amelyek kedvesek Istennek a Jézus Krisztus által.**

Élő kövek lettünk, mert a Szellem belénk költözött. Élő, lüktető, az Isten életével lüktető kövek lettünk, amivel Isten templomot épít magának! Valami épül, ha Krisztusba jöttél.

Izgatott-e a szíved? Vagy csak ülsz és várod, hogy majd valami jobb lesz egyszer? Nem! Úgy nem történik sok, csak ha ezt a lüktetést felveszed, hogy szellemi házzá formálódsz az Ő benned lakozó jelenléte által, szent papsággá. Nézd meg, hogy min munkálkodik az Úr! Hogy téged egy szent papsággá formáljon. A papságnak szolgálata van. A papságnak dolga van, feladata van, hivatali helyei vannak. Kötelezettségei vannak. Ha ezeket ellátjuk, akkor mondhatjuk, hogy meglátom az Ő tökéletes akaratát az életemben, mert a helyemre kerültem a szolgálatban, a papi szolgálatomban, hiszen szent papsággá tett engem az Úr. A papoknak szolgálati helyük van, hogy szellemi áldozatokkal áldozzanak.

Nézd meg, hol kezdődik, hogy a szellemi áldozatokat meg tudd tenni? Dicséretekkel. Elkezded dicsérni, elkezdesz hálákat szolgáltatni a trón elé. Elkezded dicsérni Őt! Ahogy elkezded dicsőíteni Őt, magasabban vagy már! A Szellem még feljebb emel! Elkezded magasztalni Őt! Akkor följebb emelted Őt a problémádnál, amikor magasztalod! Akkor Ő nagyobb mindeneknél, amikor magasztalod. Ezekből a magasztalásokból, a papi szolgálatokból mi fog kifejlődni? Imádatok lesznek. Amikor elkezded Őt úgy imádni, hogy minden más megszűnik, akkor egybeszerkesztődik az Atya szíve a te szíveddel, és vagy az Ő szívéről folyik az olaj a tiédre, vagy a te szívedből csordul ki az olaj az Ő szíve felé, de mindenképpen ott lesz az olaj, ami a papi szolgálat gyümölcse.

A királyok uralkodnak, hatalmat vesznek, egy szavukba kerül. Amit a király mond, az megáll. De papokká is rendelt minket. A papok pedig Istennek szolgálnak. Ebben a gyönyörű tisztünkben szellemi áldozatokat vár tőlünk Isten. Le van írva, hogy szellemi áldozatokat vár tőlünk, és ezt köteles részünknek kell venni, amelyek kedvesek Istennek! Akarsz-e kedveskedni Istennek? Akarsz-e neki kedveskedni? Vagy csak a főnöködnél akarsz jól beválni? Istennek kedves lenni, az a leggyönyörűbb dolog! Amikor úgy tekint le ránk, hogy közben tudjuk, hogy mosolyog ránk, öröme van bennünk, hogy alig várja, hogy ezek az illatok felszálljanak. Ezek illatok! A Krisztus illatja! Ahogy Krisztus is dicsérte Őt a gyülekezetben, úgy te is, és ezek Krisztus illatai lesznek a trón előtt. Ezekkel az áldozatokkal kedveskedtünk Istennek. Ez örömmel fogja eltölteni a szívedet.

A depressziónak vége! Az önsanyargató gondolatoknak vége, a kárhoztató gondolatoknak vége, ha bementél ide! Lehet, hogy egy kis erőfeszítés az első percben, amíg nem vagy ott, a következő percben sem, de tudod, hogy úton vagy és nem adod fel, közben folynak a gyönyörű felkent dicséretek, és együtt énekelsz a dicsérőkkel. Szíved emelkedik fölfelé, a kezed is, ahogy szoktam kérni, hogy emeljétek fel a kezeteket, mert az jelképes kinyilvánítása annak, hogy az egész lényemet átadtam neki. A szívem és az egész lényem. A szemem megpillantja Őt. A fülem meghallja Őt, a szívem megérti Őt. Ez a kezeink felemelésével kifejezhető. Azért kéri a Biblia, hogy emeljük fel a szent kezeinket dicséret közben, mert ez egyfajta közeledés, hogy ide igyekszem, ez a végcélom, és ezt megadja nekem az Úr. Csak Ő tud oda beemelni! Mi tudjuk az útját, és Ő emel be oda minket arra a helyre, a szent helyre, a szentek szentjébe, dicsőség Istennek!

> **9. Ti pedig választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, Isten tulajdon népe vagytok, hogy hirdessétek annak hatalmas dolgait, aki a sötétségből az Ő csodálatos világosságára hívott el titeket.**

Ki vagytok erre választva! Ki dicsérje Istent, ha nem az Ő népe? A világ nem fogja dicsérni Istent. Ugye írja, hogy el ne fogyatkozzék felőled a dicséret? Ugye? Akik a Seolba szállnak alá, azok nem dicsérnek Téged. Csak az, ki él, ki él, csak az dicsőít Téged, akikben benne van Isten élő Szelleme. Nekünk kell Őt dicsérni, elvárja tőlünk, gyönyörűségére van, és kedves neki. Miért ne szolgálnánk vele? Jár neki! Erre választott nemzetség vagytok, királyi papság vagytok! Uralkodjatok is, és papokként is szolgáljatok! Királyi papság vagy, korona a fejeden, megkoronázott a kegyelmével, az irgalmával, a hűségével, és papsággá tett téged, hogy szolgálj neki. Szent nemzetté tett, mert Ő lett a mi megszentelődésünk. Szent nemzetté lettél! Isten tulajdon népe vagy! Nem a senki földjén vagy, Isten királyságában az Ő sajátja vagy! Sajátja vagy örökre, az övéből megszületve. Az Ő szívéről megszületve! A romolhatatlan magtól megszületve, az Övé vagy!

Ha csak ennyit hallottál, ma vagy először, már ébredezik a hála a szíveden. Már elindul az a hálaérzet. Itt kezdődik. Megismered, hogy mit cselekedett érted, hogy hirdessétek annak hatalmas dolgait. Miközben hirdetjük Őt, az Evangéliumot, a hatalmas megváltást, ezt a papi szolgálatot mellé kell tenni. Oda kell tenni! Nem szabad szem elől veszteni, hogy az Ő szentségének, az Ő mindenható voltának jár a dicséret, a magasztalás, a dicsőítés, és az imádat. Abban lesz az imádat, és az imádók. Isten kiket keres? Azt mondja a János evangéliumban, hogy imádókat keres magának, akik szellemben és megigazultságban imádják és keresik Őt. Ha valamit keresel, akkor tűzön-vízen keresztül mész, addig nem adod fel, míg meg nem találod. Hova tettem, ide tettem, oda tettem, hol van? Nem hagy a dolog, míg meg nem találod. Isten így keresi az imádóit. Add oda magad Neki! Meg fog változni az életed, olajba kerül! Az Efézusi levélben van néhány nagyon gazdag vers az első fejezetben – az egész gyönyörű –, de hogy kicsengjen belőle, miért vagyunk itt a földön, három verset szeretnék nektek elolvasni, ami karöltve csatlakozik ahhoz, amit az előbb hallottatok.

EFÉZUS 1,5-6. 12. 14.
5. Eleve arra rendelt minket, hogy a maga fiaivá fogad Jézus Krisztus által az Ő akaratjának jókedve szerint.

Egy isteni rendelés, hogy mi bent vagyunk a Krisztus Testében. Ezt jókedvében rendelte, hogy lesz egy családom, és te benne vagy. A tagja vagy! Dicsőség Istennek, hogy elrendelt erre!

6. Kegyelme dicsőségének magasztalására, amellyel megajándékozott minket ama Szerelmesben.

Egy magasztalás van elrendelve az életedre, hogy az Ő dicsőségét magasztald, a kegyelmének dicsőségét magasztald. Hogy megy ez? Ha az ember soha nem magasztalta Istent, hogy kezdi el? Kezdd el mondani, hogy Uram, magasztallak Téged, és emeld föl a kezed! A Szent Szellem ott lesz, és megtölti ezeket a szavakat: Uram, magasztallak Téged! Hatalmasabb vagy mindennél, az egekig ér a Te hűséged! A Szellemedet adtad belém, megváltottál engem! Miközben ezeket mondod, a szívedből egy magasztalás fog folyni a trón elé, és erre a magasztalásra vagyunk elrendelve. Előre elrendelte, amellyel megajándékozott minket ama Szerelmesben. Nézzük tovább.

12. Hogy legyünk mi magasztalására az Ő dicsőségének, akik előre reménykedtünk a Krisztusban.

Megismétli szinte szó szerint, hogy legyünk mi magasztalására az Ő dicsőségének. Az egész megváltás arról szól, hogy a trón előtt legyen egy nép, aki magasztalja Őt. Magasztalásokra rendelt minket, az Ő dicsőségének magasztalására, akik előre reménykedtünk a Krisztusban. Megismétli a 14. versben. Egy fejezetben háromszor hívja fel a figyelmedet, rögtön a levél elején, hogy miért vagy jelen Krisztusban, mit vár tőled az Atya első helyen? Nem a problémák sorolgatását! Az Atya jól tudja, hogy miben vagyunk, mikkel szembesülünk, mik a megmérettetéseink, a kihívásaink. Mindent tud rólunk! De ha odatárod a trón elé ezeket a magasztalásokat, odaszánod, megváltozik minden körülötted, a szellemi légkör. Teljességgel változik, és jönnek a megoldások az olajban. Úgy, hogy észre se veszed, és odahelyezi. Hozza, és megváltozik a légkör, a szellemi atmoszféra körülötted.

14. Aki a mi örökségünk foglalója Isten tulajdon népének megváltatására, az Ő dicsőségének magasztalására.

Vajon miért hozott minket elő? Az Ő dicsőségének magasztalására! Látod-e, hogy ez mennyire fontos? Ezt nem lehet félretenni az életben, mert csak szárazság lesz. Ha nincs a magasztalás, ami a hálaadásokkal indul, és aztán dicséretek, majd dicsőítések, végül imádatok magasztalásokkal egybekötve egy csokorba, addig szárazság lesz! Mert Őt mindenek fölé kell helyezni az életedben, ugyanis ha a figyelmed leveszed a problémákról, miközben Őt magasztalod, akkor Őt helyezed mindenek fölé.

Uram, Te vagy az Úr az életemben. Te vagy a király az életemben. Te vagy, aki a problémáimra megoldást hozol. Te vagy a Jahve Raffa, a Gyógyító az életemben, minden betegség tünet felett. Te vagy a Szabadítóm! Te vagy az életet adóm! Az Alfától az Omegáig minden Te vagy az életemben, és ezért magasztallak Téged.

Ezzel felhelyezted Őt a legmagasabb pontra, és onnan folyik az olaj. Jön mindenre, amivel küszködsz, amivel szembesülsz, amivel megmérettetésben vagy. Jön az olaj! Aláfolyik Áron szakálláról. A főpapunk szakálláról jön alá az olaj az életedre, ha ezt a magasztalást beépíted rendszeresen az életedbe. Segítek majd, hogyan kell ezt tenni. Mert sokan ilyenkor kétségbeesnek, hogy szeretném Őt magasztalni, de hogyan tegyem? Hogyan legyen ez a magasztalás? Az Úr megadja erre a választ. Isten mindent olyan egyszerűvé tett, hogy el tudd venni, el tudd sajátítani a keresztény életedben. Ámen. Eljutunk ma ide. Dicsőségének magasztalására rendelt minket, ugye? Elmondod ezt velem? Dicsőségének magasztalására rendelt minket. Leszögezhetjük? Ámen. Az Ő mindenható lényének, az isteni mivoltának jár ez a magasztalás. Egyszerűen ismerd el, hogy Ő mindenek felett való. Akkor magasztalni fogod.

Nem a problémád a mindenek felett való, nem a gondok, nem a munkahelyi zűrök. Nem! Amikor ezekről beszélünk, akkor ezeket magasztaljuk. Ha ezeket soroljuk, akkor ezeket magasztaljuk. Ugyanis ezt tesszük a figyelmünk középpontjába, és ezt tesszük nagyobbá azáltal, hogy beszélünk róla. Elmondhatod egyszer a hittestvérednek, hogy miért imádkozzunk, és aztán az egészet tedd félre, és Jézusról kezdj beszélni!

A megoldásról. A megváltásról. A hatalmas erejéről, ami benned munkálkodik. Fog jönni az olaj. Áradni fog az olaj az életedre. Bármilyen helyzet is van, ez a magasztalás kimenekít.

Egy nagyon rövid, de csodálatos példát fogok röviden elmondani a Bibliából. Egy egész fejezet tárgyalja. Otthon végigolvassátok majd, ha van kedvetek. Az Apostolok cselekedetei 16-ban olvashatjuk Pál és Silás a csodálatos szabadulását. Volt egy jövendőmondó leányka, aki Pál útjában volt napokig. Ez Filippiben történt, Filippi városában. Pál bosszankodott, mert ez a kislány nem a Szent Szellem által szólt, habár teljesen az igazságot mondja, amikor prófétál, de a jövendőmondás szelleme által mondja, hogy ezek a magasságos Isten szolgái, és hirdetik néktek az Evangéliumot. Teljesen az igazság jön a szájából, de nem a Szent Szellem által.

Pált zaklatja ez, pedig egy jó reklám lett volna az Evangéliumnak. De azt mondja egy idő után, hogy el kell némulnod, távozz belőle! És kimegy ez a jövendőmondó szellem a kis lánykából. Ám az urainak nagy hasznot hozott ez a kis jövendőmondó leányka, ezért ellene fordulnak és bepanaszolják Pált és Silást a piacon a bírák előtt. Az lett a vége, hogy börtönbe vetik őket, a népet pedig felbolygatják ellenük. Pál és Silás teljesen ártatlanok ebben a helyzetben, mert csak a hatalmukat gyakorolták, és bajba kerültek. Méghozzá kemény helyre, mert ütéseket kaptak, véres ütéseket, a húsukig, kalodába zárják őket a legbelső tömlöcben, és megparancsolják, hogy ki ne szökjenek, volt már rá példa. A legbelső tömlöcbe kerülnek, és ott tartják őket őrizetben. Kalodába zárták a lábukat, mozdulni nem tudtak. Ha ezen a helyen van az ember, akkor úgy érzi, hogy itt az ideje, hogy elcsüggedjek. Semmi olyat nem tettem, hogy ezt történjen velem! Miért hagyta mégis Jézus, hogy ez megtörténjen? Hogy hagyhatta ezt Isten? Mi az, amit elkövettem, Uram, hogy ide jutottam?

Ugye, ezek a gondolatok azért felmerülnek az emberben? Mit tettem, hogy ide jutottam, amikor csak Téged szolgállak hűségesen? Csak Te létezel az életemben, Uram. Szolgállak, hirdetlek, a szabadító keneted szabadította meg a leánykát, nem én tettem, mégis ide jutottam! Sokan úgy gondolják, hogy ez az a hely, ahol ők már nem tudtak volna megállni, és elcsüggednének. Ha magamat megmérem ebben a helyzetben, lehet, hogy nem tudtam volna éjféltájban dicsőítéseket énekelni. Bevallom, lehet, hogy elcsüggedtem volna.

Nem így Pál, és nem így Silás. Hanem képzeljétek el, hogy ők mit tettek! Elolvasom ezt a részt, nagyon-nagyon tanulságos lesz. Ez egy jó példa nekünk, hogy a legmélyebb, a legreménytelenebb helyzetben, a legsúlyosabb helyzetben, ahol vérző sebeid vannak, és a hideg tömlöc legalján vagy kalodába szorítva, mozdulni nem tudsz, van kiút. Nem tudod, hogy holnap kivégeznek-e, vagy mi lesz a holnapi napon, de Pál azt mondja, hogy ő minden nap megírta a halálos ítéletét, és halálra szánta magát, minden nap. Minden nap elvégezte, hogy Uram, ha élek, neked élek, ha halok, neked halok meg. A halálommal is dicsőséget szerzek neked! Minden nap elimádkozta.

Kathryn Kuhlman azt mondta, hogy naponta ezerszer kellett meghalnia önmagának, hogy ne az ő akarata legyen meg, hanem az Úr tudjon élni benne. Pált nem izgatta, hogy holnap mi történik, hogy most fejét veszik, kivégzik, vagy kiszabadul. Ő az Úrnak élt. Akár élek, akár halok, az Úrnak élek vagy halok! Ezt az imát ti is elmondhatjátok, nem lesz bennetek többé halálfélelem. Neki élünk.

Ha akarja, megtartja az életünket, de ha úgy gondolja, hogy mennünk kell, akkor kegyelemmel visz haza minket. Nincs halálfélelem egy keresztényben. Pálban sem volt. Mit tettek?

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 16,25−28. 30.

25. Éjféltájban pedig Pál és Silás imádkozván, énekkel dicsőíték az Istent. A foglyok pedig hallgatják vala őket.

Pál és Silás imádkoztak, mert eljött az imádság órája, az éjfél. És miután elimádkozták az imájukat, énekkel dicsőítették az Istent. Elkezdtek énekelni, dicsőíteni Őt. Vérző sebek? Dicsőítjük Őt! Belső tömlöc? Dicsőítjük Őt! Kalodába zárt lábak, nem tudunk mozdulni? Dicsőítjük Őt! Ha ide eljut az életed, akkor nincs olyan helyzet, amiből a szent olaj, a szent kenet ki ne szabadítana, mert megtöri az igát. A kenet töri meg az igát, és ez a dicsőítés egy kenetet hoz az Úr szívéről. Ugyanis imádkoztak, és bizonyára azt mondták, hogy Uram, Te vagy a szabadítóm, és hiszem, hogy ebből a helyzetből is kiszabadítasz! Ettől kezdve csak dicsőítések folytak. Többé nem volt panaszkodás, sem neheztelés, nem kérdezgették, hogy de miért, Uram? De miért? Úgysem fejted meg! Ha akarja az Úr, kijelenti, ha nem, tovább megyünk. Ámen.

Képzeld el, hogy így kezdtek dicsőítéseket énekelni Istennek! Ez az a hely, ahol meg kell vizsgálnunk magunkat, hogy el tudta-e venni valami a kedvünket, hogy ne tudjuk Őt dicsőíteni? Ha igen, akkor az a helyzet nyerészkedett felettünk, mert Istennek jár a dicséret. Dorgáld meg, távolítsd el, és kezdd el dicsérni Őt! Mert Ő az egyedül méltó, a szeme rajtad és a helyzeten van, dicsérd Őt! Nézzük, hogy mit hozott ez elő:

26. És hirtelen nagy földindulás lett, úgyannyira, hogy megrendülének a tömlöc fundamentumai; és azonnal megnyílának az ajtók mind, és mindnyájuknak a bilincsei feloldódnak.

Hirtelen jött, senki nem tudta előre, hogy lesz, senki nem számított rá. Hirtelen éjféltájban nagy földindulás lett, vagyis egy földrengés lett a börtönben. Úgyannyira, hogy megrendültek a tömlöc alapjai. Egyszerűen beremegett minden. Megremegett az egész börtön. Félelmetes lehetett, mert nem valóságos földrengés volt, hanem Isten jelenlététől rezonált és remegett minden, mert Isten meglátogatta azt a helyet. Egy földindulás is ijesztő tud lenni, de amikor Isten ereje ráz meg egy helyet, az istenfélelemmel is jár egyben.

Ez történt itt. Megrendültek a tömlöc alapjai, és azonnal megnyíltak az ajtók, mind. A bezárt cellák, a belső tömlöcajtó, minden ajtó megnyílt egyszerre, nagy hirtelen. És mindnyájuknak a bilincsei leoldódtak, vagyis leestek. Az ajtók nyitva, a bilincsek leesve, Pál, szabad vagy, mehetsz! De Pál nem mozdult, nem féltette az életét, nem menekült el onnan, mint ahogy azt a tömlöctartó gondolta. Mert a tömlöctartó fölserkent erre a zajra, látta, hogy nyitva vannak a tömlöcajtók, és kivonva a fegyverét, meg akarta magát ölni.

27. Fölserkenvén pedig a tömlöctartó, és látván, hogy nyitva vannak a tömlöcnek ajtai, kivonva fegyverét, meg akará magát ölni, azt gondolván, hogy elszöktek a foglyok.

Az életének akart véget vetni, hiszen rajta kérik majd számon, hogy hova lettek a rabok, és ráadásul megbízták, hogy a legbelső tömlöcbe zárja őket, nehogy megszökjenek, és most nincsenek.

28. Pál azonban nagy fennszóval kiáltá, mondván: Semmi kárt ne tégy magadban; mert mindnyájan itt vagyunk!

A mi életünk nem drága nekünk, az Úr kiszabadít bárhonnan. Itt vagyunk. A tömlöctartó ekkor egy olyan érintést kaphatott Istentől, mert felkiáltott, és azt kérdezte:

30. És kihozván őket, monda: Uraim, mit kell nékem cselekednem, hogy üdvözüljek?

Egyszerűen érezte Isten jelenlétét, és látta ezt a helyzetet, amilyenben még soha nem volt része. Látta Pálon ezt a békességet, látta ezt a természetfeletti kimenekedést, és tudta, hogy ez az Isten, akit ők hirdetnek él, és neki ez az üdvösség az élete részévé kell, hogy legyen. Mit kell tennem? – kérdezte. Innen olvassátok el otthon. Pál válasza egyszerű volt: Higgy az Úr Jézus Krisztusban, és üdvözülsz mind te, mind a te házad népe. Hatalmas üdvösség lett belőle. Megtért ő is, és a háza népe is. Egészen egyszerűen azért, mert valaki nem vette le a szemét az Istenről, az Abba Atyáról, a mindenható szabadítóról, hanem imádván imádta, és megjött a megoldás, megjött a szabadulás.

Ez neked is megadatik. Ez a kiszabadulás megadatik neked minden helyzetből, ha követed Pálnak ezt a csodálatos hozzáállását. Ez egy szívbéli hozzáállás. Akármin kell keresztül-mennem, dicsérni fogom Őt. Magasztalni fogom Őt. Tudom, hogy Ő hűséges. Tudom, hogy az Ő szemei rajtam vannak, és tudom, hogy nem feledkezett el rólam. Elküldi a megoldást a maga idejében, és az időzítés az Ő kezében van. Ezért nem aggodalmaskodom többé. Onnantól kezdve benne vagy az olajban. A dicsőségben, az örömben. Egy örömolaj van rajtad, ez a keresztény pecsétje, hogy ő az Úré. Nincs rajta az a félelem, ami a világban ilyenkor megnyilvánul. A remegés, hogy kivégeznek-e reggelre, vagy mi lesz velem? Nincs rajta ez a félelem. Nincs! Az Úré örökre. Ámen. Pál nagyon jól ismerhette azt az Igét: Áldom az Urat minden időben. Ha börtöncellában, ha tömlöcben, ha kalodában, ha a legmélyebb cellában vagyok, minden időben áldom Őt. Ez a 34-es zsoltár.

ZSOLTÁROK 34,1.
1. Áldom az Urat minden időben, dicsérete mindig ajkamon van!

Akármilyen mélységre nyomott le az ellenség. A mély vizek majdnem elnyeltek − mondja −, akkor is kimenekített engem. A mélységes vizekből is! Áldom az Urat minden időben, dicsérete szüntelen, mindig az ajkamon van. Ez volt a kulcs Dávid sikereihez és győzelméhez. Ezt te is megteheted, elszánás kell hozzá. Bármin megyek át, az Úr dicséretét semmi sem fogja ellopni az ajkaimról. A szívem erre ráállt, és örökre az Urat dicsérem, mert Ő méltó egyedül erre a dicséretre. Ámen.

Egy nagyon tanulságos példa erre Ábrahám megpróbáltatása. Isten megígérte neki az utódot, és 25 évvel az ígéret után megszületik a fia, Izsák. Egyszer egy napon azt mondja neki Isten, hogy elkérem tőled Izsákot, hozd fel nekem, és áldozd meg őt égőáldozatul!

Ábrahám engedelmes, és felviszi a fiát arra a hegyre. Amikor a szolgák kérdezik, hogy mi lesz az égőáldozat, akkor azt mondja Ábrahám, hogy ne aggódjatok, mert Isten majd gondoskodik égőáldozatról. Lesz áldozat az oltáron, aztán én és ez a fiú visszajövünk ide hozzátok − és amiért hozom ezt az Igét, elolvasom nektek, a szívetekig fog hatolni:

> **1MÓZES 22,5.**
> **5. És monda Ábrahám az ő szolgáinak: Maradjatok itt a szamárral, én pedig és ez a gyermek elmegyünk amoda és imádkozunk, azután visszatérünk hozzátok.**

Az imádatot mondta itt Ábrahám. Imádkozunk − mondja a magyar Károli fordítás, de ha megnézed a szó szerinti hébert, akkor az *imádat* szót találod ott. Vagyis azt mondja itt Ábrahám, hogy én most felmegyek oda, ahova az Atya engem rendelt, arra a hegyre, ott oltárt építek és odaáldozok mindent, amit kér tőlem!

Az imádatnak a legmagasabb foka az, hogy semmit vissza nem tartasz tőle, a legdrágábbat is hajlandó vagy odaadni neki.

Mindenem a Tiéd, Uram, amit csak kérsz tőlem, az egész lényem, az egész életem, a legdrágább kincse az életemnek! Mindenem a Tied, Uram, és ezzel mind imádlak Téged!

Így ment fel Ábrahám imádni Istent, feláldozni a fiát az oltáron. Ismeritek a történetet, hogy nem kellett kioltania Izsák életét, mert Isten küldött áldozatra való kost. Isten mindig gondoskodik arról, hogy kimentsen minket az ilyen helyzetekből, de az engedelmesség szükséges hozzá. A szívünk engedelmessége kell az imádathoz. Az imádatoknak a legfelsőbb foka a szívünk teljes engedelmessége. Uram, amit csak kérsz, megcselekszem! Teljesen a Tiéd vagyok, és mindenem a Tiéd! Ez az a fok, ahol ketten eggyé lesztek. Ez az a legmagasabb hely a trónteremben, amikor az Atya szíve és a tied eggyé lesznek. Semmit nem tartasz tőle többé vissza. Mindent odaszánok, Uram! Úgy legyen minden, ahogy Te akarod. Teljesen úgy legyen minden! Semmit vissza nem tartok. Minden a Te akaratod szerint legyen, és minden, ami az enyém, a Tied is, Atyám. Ezért minden, ami a tied, Atyám, az az enyém ebben a szövetségben!

Így ment fel Ábrahám imádni Istent. Ha kell, akkor odaszánja Izsákot is. Ez az imádat legmagasabb foka, feltenni az oltárra mindent. Ha ezt meg tudod tenni, akkor nincs magasabb hely Istenben. A gyönyörűségekben, az olajban, a közösségben, az örömben. Semmit vissza nem tartva Istentől. Egy nap alatt nem lehet eljutni erre a helyre, de úton vagyunk. Úgyhogy elkezdünk hálákat adni, és elkezdjük dicsérni Őt. Elkezdjük dicsőíteni Őt! A dicsőítésekből elkezdjük magasztalni Őt. A magasztalásokból elkezdjük imádni Őt, és az imádatban is a Szent Szellem vigyen beljebb minket, hogy teljesen lebilincselve, lenyűgözve az Övé legyünk, és mindenünk az Övé legyen örökre! Ezek az imádatok. A legmagasabb szintje. Az Ige mutatta meg neked az 1Mózes 22,5-ben.

Nagyon fontos gondolatok, apró gondolatok jönnek, mert a téma annyira átfogó, hogy az egész Bibliát lehetne idézni a dicséretekről és a magasztalásokról. Nem teszem meg, mert nincs rá idő, de egy-két nagyon fontos gondolat.

A Biblia nem úgy tárulkozik elénk, mintha egy használati útmutató lenne arról, hogy Istent miként építsük be az életünkbe, és hogyan használjuk a saját kívánságainkra, a saját előnyeinkre. Mondván, hogy akkor most elkezdem Istent dicsőíteni, és akkor majd minden kívánságom teljesül. Mert ez olyan, mint egy persely, ahova bedobjuk a pénzérmét, és majd kiesik, amit akarunk. Nem így van.

Pál nem azért dicsőítette Istent, mert egy gondolattal is azt gondolta volna, hogy akkor majd Isten őt kiszabadítja. Ez nagyon fontos! Azért dicsőítette Istent, mert a dicsőítés a szellemében volt, és tudta, hogy ez Istennek jár. Ha életben marad, vagy ha holnap kivégzik, ő az utolsó leheletéig dicsőíti Istent. Nem hátsó szándékkal ment a dicsőítés, hogy Uram, ha dicsérlek téged három órán keresztül, akkor majd ezt és ezt megteszed nekem? Ez nem cserekereskedelem. Nagyon sok keresztény itt eltéveszti, és azonnal áthajt a cselekedetekbe. Én ezt már megtettem Istennek, és elvárom, hogy most cserébe ezt tegye. Egyáltalán nem így van. Ő mindent megcselekedett! A dicsőítésekkel közelebb kerül hozzá a szíved, hogy elvegyed, hogy el tudd fogadni azt, amit érted megszerzett. Nagyon-nagyon fontos dolog, és látom azt, hogy a keresztények ezt nem látják olyan tisztán, mint ahogy kellene. Nincs előre elvárásunk, hogy most miért dicsérjük Istent. Nincs! Amikor egybekel az Ő szíve meg a tied, akkor minden a tied, ami az Ő szíve. Odaadta az életét, odaadta a szeretetét, odaadta a szent sebek gyógyító erejét, odaadta a szent vér megtisztító szeplőtelenségét. Mindent odaadott neked az új teremtésben, az a tied. A Szent Szellem segít majd járni benne. Mivel tudod, hogy a tied, ezért imádod Őt. Nagyon nagy különbség! Tudod, hogy a tied. Ámen.

Egyszerűen a szívéből áldotta. Mert ez a dicséret, ez a magasztalás, ez jár Istennek. A Zsoltárokban olvastuk.

A 103. zsoltárra megyünk, és egy rövid részt fogunk elolvasni. Megint Dávidnak a szíve:

ZSOLTÁROK 103,1−5.
1. Áldjad én lelkem az Urat, és egész bensőm az Ő szent nevét.

Mindegy, hogy hol vagy éppen, milyen nehézségben. Áldjad én lelkem az Urat. Az egész bensőm az Ő szent nevét. Áldjad, áldjad, áldjad, áldjad! Áldjad én lelkem az Urat, és el ne feledkezzél semmi jótéteményéről. Ha ott állsz egy próba előtt, ne felejtsd el, hogyan győzte le Dávid Góliátot! Emlékeztette magát, hogy legyőztem az oroszlánt, legyőztem a medvét, és most ez a körülmetéletlen filiszteus sem fog erőt venni rajtam, és nem szégyenítheti meg Izrael népét. Izrael népe Isten szövetségese, ezért én győzelemre megyek egy parittyakővel! Saul kétségbe volt esve, hogy mi lesz ezzel a gyermekkel? Az ő fegyverzete nem volt jó rá. Mivel fogja legyőzni? De Dávid nem volt kétségbeesve, látta a győzelmét. Dicsérte Istent. Azt mondta, hogy áldjad, én lelkem, az Istent ezért a győzelemért! Előre áldotta Istent ezért a győzelemért. Áldjad én lelkem, áldjad én lelkem, áldjad én lelkem, áldjad én lelkem!

2. Áldjad én lelkem az Urat, és el ne feledkezzél semmi jótéteményéről.

Látod, ha megpróbáltatásban vagy, mit kell tenned? Vissza kell emlékezned, hogy hányszor kimentett, és milyen nehéz helyekről, és most is itt vagy, most is meg fog tartani, mert nem hagyja, hogy elvérezzen az Ő szolgája, mert drága az Ő kiváltságosainak halála. Drága az Ő kiválasztottainak a halála.

Nem fogja hagyni, hogy elvesszél. Nem fogja hagyni, hogy elvérezzél ebben a próbában, megsegít. A lelkedet kell helyére tenni! Áldjad én lelkem az Urat! A lelkünkben nem szabad csüggedést befogadni. Nincs csüggedés! Nincs rossz gondolat! Nincs kishitűség. Áldom az Urat. Ez a kulcsa. Ez volt Dávid sikerének a kulcsa. Áldjad én lelkem az Urat. Miért áldjam? Miért kell nekem áldani? Nem látom még a győzelmemet. Akkor Dávid elkezdi sorolni:

3. Aki megbocsátja minden bűnödet, meggyógyítja minden betegségedet.

Látod-e Őt így? Ha látod, akkor áldani fogja a lelked az Urat. Megbocsátotta minden bűnödet. Bármit tettél, a bűn nem állhat közéd és Isten közé. Bármilyen betegségpróbában vagy, meggyógyította a betegségedet. Látod-e Őt? S ha ezt látod, akkor áldani fogja a lelked az Urat. Hova emeled a szemedet? A próbákra vagy az Úrra? Ez eldönt mindent. Látod, hogy elmondhatok érted egy egyszerű imát, meg még egyet, de hogy te a figyelmedet hova helyezed, azon te uralkodsz egyes egyedül. Áldod-e szüntelen az Urat?

4. Aki megváltja életedet a pusztulástól; kegyelemmel és irgalmassággal koronáz meg téged.

Nem kell félned, mert megváltotta az életedet a pusztulástól. Kegyelemmel és irgalmassággal koronázott meg téged. Korona van rajtad. A kegyelem és az irgalom koronája van rajtad.

5. Aki jóval elégíti meg a te szádat, ifjúságodat megújítja, mint a sasét.

Tudod, hogy ez nem a finom eledelről szól elsősorban? Hanem, hogy az Igét szólhatod. A szádban az Ő Igéje van. Jóval elégíti meg a szádat. Az Ő Igéjét adta a szádba, és ezért meg vagy elégítve az örök élet kenyerével. Meg vagy elégítve. Nincs éhség, mert az Ige megelégít. Nem mondják meg, hogy elmúltál 75 vagy 85, mert 60-nak sem nézel ki, mert megújulsz. Benne van az Igében. Tessék kitűzni magadnak! A szellemed így lásson téged! Nincs öregség, kortalanság van. Megújítja az ifjúságodat. Sára 90 évesen szült. Előtte soha nem szült gyermeket. Istennél nincs lehetetlen! Nincs lehetetlen! Dicsőséget adunk Istennek!

ZSOLTÁROK 89,5.
5. És az egek dicsérik a Te csodadolgaidat Uram, és a Te hűséges voltodat a szentek gyülekezetében

Az egek dicsérik a Te csodadolgaidat. Az egek is dicsérik Őt, nem csak a föld. Az egek! Hányszor hangsúlyozza ezt az Ige, hogy a szentek gyülekezetében dicséret jár neked? Amikor dicsőítjük az Urat, fel tudod-e emelni a kezedet, hogy Ő méltó a dicséretekre? Ezentúl jobban fogod ezt tenni, mert érzed majd ennek az igei hátterét, a támogatását, hogy ez így kedves Istennek. Jár neki ez a dicséret, és én nem vonom meg Tőle.

ZSOLTÁROK 42,11.
11. Miért csüggedsz el lelkem, és miért háborogsz bennem? Bízzál Istenben, mert még dicsérni fogom Őt, aki az én orcám szabadítója, és én Istenem.

Miért csüggedsz el lelkem? − mondja a zsoltár. Miért csüggedsz el? Oly nagy ez a próba, ami előtted áll, hogy most elcsüggedtél? Hányszor segített meg? Miért háborogsz bennem? Figyeljünk erre, ne engedjük a lelkünket háborogni! Az Úrra tekintsünk! A szabadítására!

Bízzál Istenben, mert még dicsérni fogom Őt! Nézd meg ezt a Dávidot! Azt mondja, hogy bízzál Istenben, lelkem, mert olyat fog cselekedni, hogy újra dicsérni fogom Őt. Nem csak a múltban, amiket cselekedett, hanem újra dicsérni fogom Őt. Dicsérni! Bízzál Istenben! Ezzel téged is bátorít, hogy bízzál Istenben, mert még dicsérni fogod Őt! Habár most még nem látszik, de én tudom, hogy Isten olyan szabadítással fog jönni, hogy én újra dicsérni fogom Őt, aki az én orcám szabadítója, és az én Istenem.

Ha valaki tudott dicsekedni az Úrban, az Dávid volt. Ha a zsoltárait olvasod, tanulhatsz tőle. Olyat cselekszik az Úr, hogy én újra dicsérni fogom Őt. Ő az én orcám szabadítója. Miért csüggedsz én lelkem? Ez azt mutatja, hogy az ő lelke is hajlamos volt elcsüggedni. Amikor Saul az életére tört, 25 évig nem tudta elfoglalni a királyságot, amit Isten kenetben odaadott neki. Saul az életére tört. Meg akarta gyilkolni minden nap. Barlangokba kellett menekülnie. Azt mondta, hogy miért csüggedsz én lelkem? Kimenekített Isten az oroszlán, a medve, a filiszteus kezéből, és most ki fog menekíteni Izrael királya kezéből is, ha ő az életemre tör. Meg fogja szabadítani az én orcámat az Ő orcájának hatalmas szabadításával.

Látod, hogy a lelkedet gondoznod kell? Ezt muszáj elvégezned, ha talpon akarsz maradni ebben a mai világban! Ezt el kell végezni! Ez a saját lelkednek a karbantartása, ápolása, hogy ne ess depresszióba. Mert annyi minden van kint a világban, hogy depresszióba eshetnénk, elcsüggedhetnénk. Úgy tűnik, hogy feladjuk már, annyi a próba. És akkor azt mondja a Szent Szellem: Miért csüggedsz? Miért csüggedsz? Itt vagyok veled. Miért csüggedsz? Akkor kapunk egy világosságot belőle, hogy tényleg nem szabad elcsüggedni. Mert Ő velünk van, és megsegít, elvezet. Igazsága jobbjával támogat. Nem szabad a csüggedésnek még a gondolatát sem közel engedni magunkhoz! Ez volt egy nagyon fontos rész, amit látnunk kell, hogy el kell végeznünk a lelkünk terén.

A másik pedig, hogy hogyan tudjuk magasztalni Őt? Nekünk, akik be vagyunk teljesedve Szent Szellemmel, tudnunk kell, hogy amikor elkezdünk nyelveken imádkozni, akkor a nyelvek imájának a java része magasztalásokban fog folyni. A Szent Szellem maga gondoskodik róla, hogy ezek a magasztalások meglegyenek. Honnan tudjuk ezt? Elment Péter Kornélius házához, és ott hirdette az Igét. Elkezdte hirdetni, hogy az Ő nevében való hit által a bűneik eltörlését veszik, ha hisznek az Ő nevében. Ekkor a Szent Szellem leszállt, betöltötte a jelenlévőket, és elkezdtek szólni nyelveken ezek a pogányok, akik nem zsidók voltak. A római hadsereg tagja volt Kornélius, és az ő háza népe, rokonai. A zsidók, akik Péterrel mentek, hallották, hogy nyelveken szólnak, mert betöltötte őket a Szent Szellem, és magasztalják az Istent.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 10,46.
46. Mert hallják vala, hogy ők nyelveken szólnak és magasztalják az Istent.

Lenyűgöző, hogy a Szent Szellem, amint betölti a templomunkat, gondja lesz rá, hogy a te szádból, az ajkaidról magasztalások hangozzanak el. Ezek fognak följebb emelni. Úgyhogy biztos lehetsz benne, hogy ha tanácstalan vagy: Uram, hogyan magasztaljalak Téged? Hogyan tegyem? Úgy szeretnélek Téged magasztalni, annyira szeretném a papi helyemet ellátni! Hogyan tegyem? Kérlek, segíts nekem! – akkor a Szent Szellem azt fogja mondani: csak gyere velem! Csak gyere velem, és szólj nyelveken!

Ahogy szólsz nyelveken, beviszlek téged arra a helyre, ahol ezek a magasztalások úgy hangzanak el, ahogy a te Abba Atyád azt hallani szeretné a te ajkaidról. Mert én megadom ezt a kiejtést neked. Megadom, bízzál bennem!

Akkor elkezdesz szólni nyelveken. És ahogy szólod a nyelveket, csak öt percig akár, fogod érezni, hogy bementél oda, ahol ezek a magasztalások elhangoztak, mert Ő bevitt oda. Ezt csak Ő tudja elvégezni. Akarsz áttöréseket látni az életedben, mint Pál és Silás, akik kiszabadultak a börtöncellából? Magasztalni kell Istent! Imádni kell Istent! Nagyon egyszerű, a kezedet felemeled és engeded, hogy ez a folyam, ami belülről felszakad a Szent Szellem által, vigyen. Megkéred: Drága Szent Szellem, vigyél el engem oda! – és fölfekszel a vizekre, és Ő elvisz oda. Nincs más dolgod.

Ezt nem a saját magunk nagy képessége vagy tudománya végzi el. Minden az Ő Szelleme által történik a királyságban. Minden! Úgyhogy bízzál ebben, és meg fogod látni, ha ezt gyakorlod rendszeresen, minőségi ugrásokban változik meg az életed. Megváltozik! Isten nem személyválogató. Ámen.

Látni fogod ezt a szabadulást. Akarsz-e kiszabadulni a börtöncellából? Bármilyen cellába is nyomott be az ördög: szenvedélybetegségek, adósságok, családi nehézségek, munkahelyi problémák, lakhatás, bárhol van megpróbálva az életed. Akarsz-e kiszabadulni abból a börtöncellából? Ha igen, akkor itt van, hogyan kell tenned: drága Szent Szellem, magasztalásokban szeretnék szolgálni a trón előtt. Kérlek, segíts nekem!

Gyere be a gyülekezetbe, mert a gyülekezetben a dicséret palástja, ami körbeveszi a szenteket, könnyebben magával ragad téged is, hogy eljuss arra a helyre, ahol lenned kell. A gyülekezet kiváló hely erre, mint ahogy Jézus maga is mondja, hogy a gyülekezetben az atyafiak között dicsérlek Téged. A gyülekezet ez a hely. Otthon lehet, hogy nem megy, mert állandóan kizökkent valami, vagy egymagadban vagy, és nem vagy elég erős hozzá, de amikor adunk ennek időt a gyülekezetben, hogy a dicséretek, imádatok elhangozzanak, az magával ragad. Egyszerűen magával ragad, és ott vagy! Ott vagy, benne vagy, és folyik az olaj. Szólj nyelveken, és magasztald Istent!

A hálaadás és a dicsőítés nagyon szorosan kapcsolódik egymáshoz. A zsoltáros mondja, hogy aki hálával áldozik, az dicsőít engem. Hogyan kezdődik minden? Hálaadásokkal! Hálás a szíved, elkezdesz hálát adni, és dicsőítések lesznek belőle. Aki hálával áldozik, az dicsőít engem. Vagyis dicsőítések lesznek belőle. Nem olyan dolgot kér tőled Isten, amit ne tudnál feltárni a trón elé. Egész egyszerűen tudni fogod, és jól érzed benne magad, és megöntözi az életedet. Megöntözi az életedet. Drága Jézus Krisztus szent nevében. Ámen.

Az Újszövetség is tanítja ezt, hogy semmi felől ne aggódjatok. Hajlamos az ember, hogy beleesik az aggodalmakba. Hogy lesz, mint lesz, tépelődünk. Azt mondja Pál apostolon keresztül a Szent Szellem:

> **FILIPPI 4,6.**
> **6. Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságotokban és könyörgéstekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt.**

Mondd ezt velem együtt: hálaadással! Vagyis az imádság helye is úgy indul, hogy Atyám, hálát adok neked! Nem úgy törünk be a trón elé, hogy Uram, kérek szépen ezt, és kérek szépen azt! Nem! Hálaadásokkal megyünk. A hálákat szereti az Úr. A hálaadásokat tárjuk fel, és így lesznek meg a kéréseink Isten trónja előtt. Tudjuk-e ezt ma gyakorolni, gyülekezet? Fogjuk-e jobban, szorgalmasabban gyakorolni, mint eddig? Mostantól kezdve ezek a hálaadások, imádatok az Ige kősziklájára állítva sokkal jobban fognak folyni, mint eddig valaha. Vizsgáljuk meg magunkat, hogy tudunk-e ebben az Úrnak jobban szolgálni, mint eddig valaha? Ha valaki éjjel-nappal dicsérte az Urat, azt fogja mondani, hogy jaj, de jó, hogy ezt eddig is gyakoroltam! Ha valaki nem így tette, akkor kérje meg a Szent Szellemet, hogy segítsen a kiigazításokban, hogy gazdagabb földre mehessen be az élete. Ámen.

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.